

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 2) ดังนั้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานจึง มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4) สมรรถนะ ด้านความสามารถในการสื่อสาร เป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญ เพราะความสามารถ ในการสื่อสารเป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอด ความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้ง การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4)

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่ง มิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและ ผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระ การเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190)

การฟังและการพูด คือกระบวนการสื่อสารทางวาจาและการแสดงออก อากัปกริยาระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ซึ่งต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของ ตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น ความรู้สึก ความคาดหวังซึ่งกันและกัน (ธัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 31) การฟัง เป็นการรับรู้ การเข้าใจ จับประเด็นและแปล ความหมายจากเสียงที่เป็นคำพูด สัญญาณต่างๆ ที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสารได้ถูกต้อง การฟังทำให้ได้รับความรู้ การฟังมีความสำคัญในชีวิตประจำวันในทุกๆ สิ่ง คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะในการฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด การฟังทำให้ผู้ฟัง ได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดความคิดกว้างไกล ทำให้เกิดการพัฒนาดตนเอง เป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน (วานรกลอนศิลป์, 2557) การพูดก็มีความสำคัญ ต่อชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ประกอบกิจการงานใด หรือคบหาสมาคมกับ ผู้ใด ก็ต้องสื่อสารด้วยการพูดเสมอ จึงมักพบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในกิจธุระ การงาน การคบหาสมาคมกับผู้อื่น ตลอดจนการทำประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม ล้วนแต่เป็นคนที่มี ประสิทธิภาพในการพูดทั้งสิ้น (พัชรภรณ์ อินทองแก้ว, 2555) จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดให้มีการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ขึ้น และได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียน ด้านภาษาต่างประเทศไว้ว่า เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนควรมีทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศ เน้นการฟัง-พูด สื่อสารหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน

สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 192)

แต่ปัจจุบันยังพบว่า เด็กไทยส่วนใหญ่อ่อนภาษาอังกฤษทุกทักษะคือ ฟัง-พูด-อ่าน-เขียน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด (ปองภพ วิทิพย์รอด, 2552, หน้า 7) เด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษมา 12-15 ปี แต่ไม่สามารถพูด และใช้ภาษาอังกฤษได้ และจากการจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ตั้งแต่ปี 2554-2558 ที่แบ่งระดับทักษะภาษาอังกฤษออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับสูงมาก ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ปรากฏว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ใน “ระดับต่ำมาก” ทุกปี ซึ่งในปี 2558 ประเทศไทยจัดอยู่อันดับที่ 62 จาก 72 ประเทศ (EF Education First, 2015) และจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2558 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งประเทศพบว่า ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนน เฉลี่ย 40.31 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนน เฉลี่ย 30.62 (สถาบันการทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559, หน้า 7-8) ซึ่งผลการสอบทั้งสองระดับมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 50 เปอร์เซนต์ ส่วนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2556-2558 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า ปีการศึกษา 2556 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนน เฉลี่ย 38.87 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนน เฉลี่ย 34.40 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2556, หน้า 42-61) ปีการศึกษา 2557 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนน เฉลี่ย 32.77 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนน เฉลี่ย 27.26 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2557, หน้า 50-61) ปีการศึกษา 2558 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้คะแนน เฉลี่ย 32.02 ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนน เฉลี่ย 27.31 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา, 2558, หน้า 40-63) ซึ่งพบว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับเขตพื้นที่การศึกษาทั้งสองระดับชั้นตั้งแต่

ปีการศึกษา 2556-2558 มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 50 เปอร์เซนต์เช่นกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น

ดังนั้นในการพัฒนาทักษะทางภาษาในกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนควรตระหนักและทำความเข้าใจ เพื่อได้วางรูปแบบแนวการสอนให้ถูกต้องทำให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ ในการใช้ภาษาและสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน (กาญจนา จันทะดวง, 2542, หน้า 51-59) ซึ่งหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาทุกภาษาที่ต้องเริ่มจากการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียนเสมอ ในการสอนฟังสอนพูดนั้น เราจะสอนจากศัพท์เป็นคำคำก่อนแล้วค่อยขยายไปเป็นกลุ่มคำและประโยคสั้น-ยาว ที่ถูกต้องตามหลักภาษาและไวยากรณ์ เมื่อฟัง-พูดได้ระดับหนึ่งก็แสดงว่ารู้ศัพท์มากพอที่จะเรียนอ่านเรียนเขียนได้ง่ายและสนุก (ปองภพ วิทิพย์รอด, 2552, หน้า 7) ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาต่างๆ ในโลกนี้ อาจจะมีหลายแนวคิด แต่การเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดและเป็นไปตามธรรมชาติสำหรับมนุษย์ทุกคน คือเริ่มเรียนรู้จากการฟังและพูด โดยได้ยินเสียงจากต้นเสียงต่างๆ แล้วพยายามออกเสียงให้คล้ายเสียงนั้นๆ พร้อมกับเรียนรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยิน (จาร์ก อะยะวงค์, 2556) การเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้น (จิตพิสูทธิ์ จันตะคุต)

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร (เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1-3) การสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยครูผู้สอนคอยกระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จักแสดงออกซึ่งความเห็นทั้งทักษะการพูดและทักษะการเขียน รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความที่อ่าน หรือเข้าใจสิ่งที่ฟัง (มลชา ตุ่มอ่อน, 2551, หน้า 33) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว และไม่ละเลยความถูกต้อง เน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น การสร้างสถานการณ์การสนทนาและโต้ตอบ (ฮาฮีตะ ดินามอ, 2552, หน้า 61) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียน มีความสุข สนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเองและ

กล้าแสดงออก รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้
(จิตติวรธรณ อินทรพล, 2549, บทคัดย่อ; สมสมัย วัชรินทร์รัตน์, 2550, บทคัดย่อ)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบ
การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อนำรูปแบบที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะ
การฟังและการพูดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนว
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นมีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนว
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม
หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและ
การพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สามารถนำไปเป็นทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ได้รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่สามารถนำไปเป็นทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนในหน่วยงานอื่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยไว้ 5 ด้าน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 112-158; กาญจนา จันทะดวง, 2542, หน้า 44-46; กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 109-112; ชิตพิมล พลสมบัติ, 2549, หน้า 70-76; ชมพูนุช ธีราวิทย์, 2550, หน้า 56-57; สมสมัย วัชรินทร์รัตน์, 2550, หน้า 11-15; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 192; มลथा ดุ่มอ่อน, 2551, หน้า 36-63; ฮาสีดี๊ะ

ดีนามอ, 2552, หน้า 59–94; กฤษณา เมืองโคตร, 2553, หน้า 14–18; ปาริชาติ เตชะ,
2553, หน้า 52; พงกะพรรณ ตะกลมทอง, 2553, หน้า 81–82; วาโร เฟิงส์สวัสดิ์, 2553,
หน้า 14; เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1–7; อารีย์ ปรีดีกุล, 2554, หน้า 28–80; รัชมาศ
พิภักดี, 2555, หน้า 54–55; วาสนา สิงห์ทองลา, 2555, หน้า 20–46; นวลปราง
เขจรสัจย์, 2556, หน้า 25–101; เฉลิม ทองนวล, 2557, หน้า 13–25) ดังนี้

1.1 องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบด้วย

1.1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์

1.1.2 ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม

1.1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ

1.1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

1.2 ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

1.2.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New
Language)

1.2.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice)

1.2.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

1.3 เทคนิค/วิธีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

1.3.1 เกมทางภาษา

1.3.2 เกมเรียกชื่อ

1.3.3 กิจกรรมฟังแล้วเติมข้อมูล

1.3.4 กิจกรรมฟังแล้วเล่า

1.3.5 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล

1.3.6 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล

1.3.7 การแสดงบทบาทสมมติ

1.4 กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

1.4.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์สภาพปัญหา

- 1.4.2 การวางแผนการจัดการเรียนรู้
- 1.4.3 การทดสอบก่อนเรียน
- 1.4.4 การแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน
- 1.4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.6 การประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.7 การทดสอบหลังเรียน
- 1.4.8 การศึกษาความพึงพอใจ
- 1.4.9 การวิเคราะห์ผล

1.5 คุณภาพของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย มีทักษะการฟัง-การพูดภาษาต่างประเทศสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง และผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

เป็นครูผู้สอนที่สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านภาษาอังกฤษหรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 จำนวน 198 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 191) ได้ 131 คน แต่ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 135 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

2.3 ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติไว้ ดังนี้

2.3.1 เป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน

2.3.2 เป็นครูผู้สอน สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านภาษาอังกฤษ หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและองค์ประกอบในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 112-158; กาญจนา จันทะดวง, 2542, หน้า 44-46; กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 109-112; ชิตพิมล พลสมบัติ, 2549, หน้า 70-76; ชมพูนุช ธีราวิทย์, 2550, หน้า 56-57; สมสมัย วัชรินทร์รัตน์, 2550, หน้า 11-15; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 192; มลथा ตุ่มอ่อน, 2551, หน้า 36-63; ฮาสิต๊ะ ดินามอ, 2552, หน้า 59-94; กฤษณา เมืองโคตร, 2553, หน้า 14-18; ปาริชาติ เตชะ, 2553, หน้า 52; พงกะพรรณ ตะกลมทอง, 2553, หน้า 81-82; วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2553, หน้า 14; เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1-7; อารีย์ ปรีดีกุล, 2554, หน้า 28-80; รัชมาศ พิภักดิ์, 2555, หน้า 54-55; วาสนา สิงห์ทองลา, 2555, หน้า 20-46; นวลปราง เขจรลัตย์, 2556, หน้า 25-101; เฉลิม ทองนวล, 2557, หน้า 13-25) สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

องค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

1.1 องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
ประกอบด้วย

- 1.1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์
- 1.1.2 ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม
- 1.1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ
- 1.1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

1.2 ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

- 1.2.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)
- 1.2.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice)
- 1.2.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice)

1.3 เทคนิค/วิธีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

- 1.3.1 เกมทางภาษา
- 1.3.2 เกมเรียกชื่อ
- 1.3.3 กิจกรรมฟังแล้วเติมข้อมูล
- 1.3.4 กิจกรรมฟังแล้วเล่า
- 1.3.5 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล
- 1.3.6 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล
- 1.3.7 การแสดงบทบาทสมมติ

1.4 กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

- 1.4.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์สภาพปัญหา
- 1.4.2 การวางแผนการจัดการเรียนรู้
- 1.4.3 การทดสอบก่อนเรียน
- 1.4.4 การแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน
- 1.4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.6 การประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

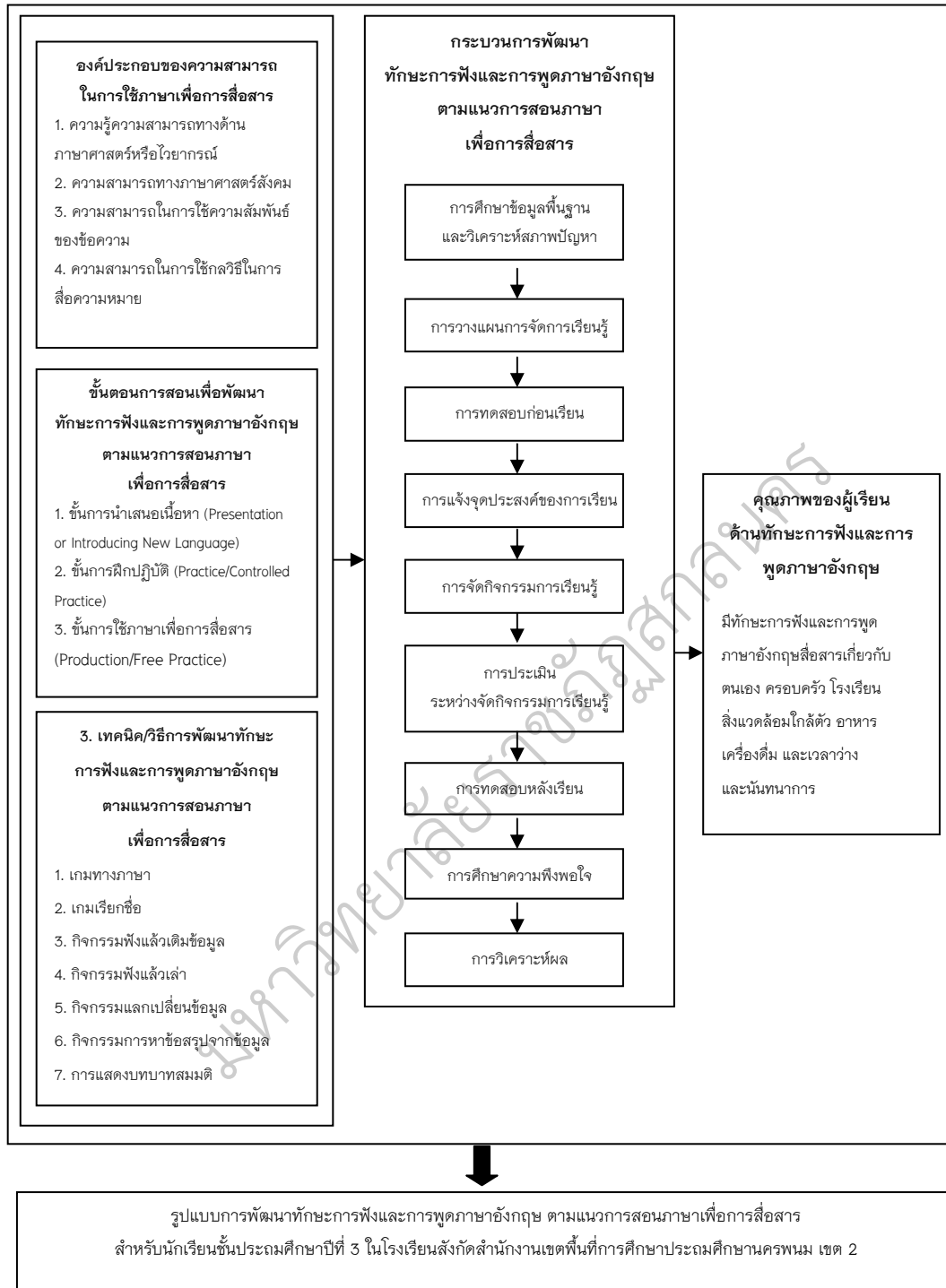
1.4.7 การทดสอบหลังเรียน

1.4.8 การศึกษาความพึงพอใจ

1.4.9 การวิเคราะห์ผล

1.5 คุณภาพของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย มีทักษะการฟัง-การพูดภาษาต่างประเทศสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจคำศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนา หมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
2. ครู ผู้สอน หมายถึง ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
3. นักเรียน ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
4. การพัฒนารูปแบบ หมายถึง ขั้นตอนการสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แล้วนำผลการศึกษามาวิเคราะห์สังเคราะห์ กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเป็นร่างรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
5. การตรวจสอบความเหมาะสม หมายถึง ขั้นตอนการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ นำร่างรูปแบบที่ได้จากการพัฒนามาสร้างเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองใช้กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 135 คน จากนั้นรวบรวมแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง แบบแผน โครงสร้าง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ที่มีความสัมพันธ์กันในการช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

6.1 องค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ตัวแปรที่ส่งผลให้เกิดความสามารถในการใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อสื่อสารได้แก่

6.1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ คือความสามารถในการใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง คำศัพท์ โครงสร้างซึ่งเป็นแกนในการสื่อความหมาย

6.1.2 ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม คือความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆ ได้

6.1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ คือความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายข้างหน้าเกี่ยวกับ รูป ลักษณะ ของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

6.1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย คือความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Nonverbal)

6.2 ขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย

6.2.1 ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอเนื้อหาใหม่ และให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างหรือกฎหมายทางไวยากรณ์ การออกคำสั่ง การใช้คำศัพท์ เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์

6.2.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก และให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ลักษณะของการฝึกเป็นแบบควบคุมไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเอง

6.2.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นการฝึกให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วยตนเอง เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน

6.3 เทคนิค/วิธีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน โดยลักษณะกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นในการใช้ภาษา ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาตามบริบทต่างๆ ในสถานการณ์จริง เพื่อทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย

6.3.1 เกมทางภาษา เป็นกิจกรรมที่มีกติกา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและได้ความรู้ในเรื่องภาษาควบคู่กันไปด้วย เกมทางภาษาจะประกอบไปด้วย ลักษณะ 3 ประการ คือ การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ตัวเลือก (Choice) และการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback)

6.3.2 เกมเรียกชื่อ เป็นกิจกรรมที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มประมาณ 5-8 คน และนั่งล้อมเป็นวงกลม โดยให้แต่ละคนแนะนำตนเองด้วยการบอกชื่อและสิ่งที่ตนชอบ คนละ 1 อย่าง คนที่นั่งถัดไปต้องพูดบททวนสิ่งที่เพื่อนพูดจากนั้นตัวเองต้องแนะนำตัวและบอกสิ่งที่ตนชอบ

6.3.3 กิจกรรมฟังแล้วเติมข้อมูล เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนฟังข้อมูล ไม่ว่าจะเป็น คำ วลี ประโยคสั้นๆ หรือบทสนทนาสั้นๆ โดยครูอ่านให้ฟัง หรือฟังจาก Audio CD, VCD แล้วให้นักเรียนเติมข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งให้สมบูรณ์

6.3.4 กิจกรรมฟังแล้วเล่า เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนฟังข้อมูลไม่ว่าจะเป็น คำ วลี ประโยคสั้นๆ หรือบทสนทนาสั้นๆ โดยครูอ่านให้ฟัง หรือฟังจาก Audio CD, VCD แล้วนักเรียนนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง

6.3.5 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นกิจกรรมที่นักเรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่ม จะได้รับข้อมูลคนละส่วนซึ่งแตกต่างกันไป และนักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้

6.3.6 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลครบถ้วนเหมือนกันหมด กิจกรรมนี้อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้ โดยนักเรียนจะต้องร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ หรือประเมินข้อมูลนั้นเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

6.3.7 การแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่างๆ และในฐานะต่างๆ กัน เป็นการฝึกถาม-ตอบ โดยผู้สอนจะกำหนดบทบาทของแต่ละคน โดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใคร จะพูดว่าอย่างไรบ้าง หรืออาจจะกำหนดว่าผู้เรียนแสดงเป็นใครอยู่ในสถานการณ์อะไร จะพูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่จะพูดผู้เรียนต้องคิดเอาเอง

6.4 กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาที่มีความสัมพันธ์กัน ที่ช่วยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

6.4.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์สภาพปัญหา เป็นขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียนและวิเคราะห์สภาพปัญหาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ว่ามีปัญหาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษในเรื่องใด

6.4.2 การวางแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและวิเคราะห์สภาพปัญหามาหาแนวทางแก้ไขโดยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจะต้องตอบคำถาม 3 ประเด็นว่าอะไรเป็นเป้าหมายสำหรับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ ทำอย่างไรผู้เรียนจึงจะบรรลุเป้าหมาย และตัดสินใจอย่างไรว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ ชิ้นงาน/ภาระงาน เกณฑ์การประเมิน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนและเทคนิค/วิธีการตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร

6.4.3 การทดสอบก่อนเรียน เป็นการทดสอบความรู้ก่อนการเรียนในเรื่องนั้น ว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด โดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดก่อนเรียน

6.4.4 การแจ้งจุดประสงค์ของการเรียน เป็นการชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนว่าได้เรียนเกี่ยวกับอะไรเรียนไปเพื่ออะไร

6.4.5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้

6.4.6 การประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการประเมินผลการทำงานของนักเรียนในระหว่างทำกิจกรรมของแต่ละกิจกรรม ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง โดยใช้แบบประเมินทักษะการฟังและการพูด

6.4.7 การทดสอบหลังเรียน เป็นการทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นหรือไม่

6.4.8 การศึกษาความพึงพอใจ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังการพูดโดยใช้รูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

6.4.9 การวิเคราะห์ผล เป็นการนำผลการทดสอบก่อนเรียนแบบประเมินระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน มาวิเคราะห์และสรุปผล

6.5 คุณภาพของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ หลังได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี